

Εἰ	Αν,
μέλλουσιν	ενώ σκοπεύαμε
ἡμῖν	εμείς
ἐνθένδε	από εδώ
εἴτε	εἴτε
ἀποδιδράσκειν	να δραπετεύσουμε
εἴθ'	εἴτε, <να κάνουμε αυτή την πράξη>
ὅπως	ὅπως (αλλιώς)
δεῖ	πρέπει
ὀνομάσαι τοῦτο	να την ονομάσουμε,
ἐλθόντες	αφού έρχονταν
οἱ νόμοι	οι νόμοι
καὶ	και
τὸ κοινὸν	οι αρχές
τῆς πόλεως	της πόλης (/οι δημόσιες αρχές),
ἐπιστάντες,	αφού στέκονταν μπροστά <μας>
ἔροιντο·	<μας> ρωτούσαν:

Εἶπέ	Πες
μοι,	μου / μας,
ὦ Σώκρατες,	Σωκράτη,
τί	τι
ἔχεις	έχεις
ἐν νῶ	στο μυαλό <σου>
ποιεῖν;	να κάνεις;
ἄλλο τι	Κάτι άλλο <έχεις κατά νουν>
ἢ	ἢ
τούτῳ	μ' αυτή
τῷ ἔργῳ	την ενέργεια,

ὣς
ἐπιχειρεῖς
διανοῆ
ἀπολέσαι
τούς τε νόμους
ἡμᾶς
καὶ
σύμπασαν
τὴν πόλιν
τὸ σὸν μέρος;

την οποία
επιχειρεῖς,
σκέφτεσαι
να καταστρέψεις
και τους νόμους,
εμᾶς,
και
ολόκληρη (ανεξαιρέτως)
την πόλη,
ὄσο περνάει ἀπὸ το χέρι σου;

Ἦ
δοκεῖ
σοι
οἶόν τε <εἶναι>
εἶναι
ἔτι
καὶ
μὴ ἀνατετράφθαι
ἐκείνην
τὴν πόλιν,
ἐν ἣ
ἂν
αἱ γινόμεναι δίκαι
μηδὲν ἰσχύωσιν
ἀλλὰ
ἄκυροί τε γίνωνται
καὶ
διαφθείρωνται
ὑπὸ ἰδιωτῶν;

Ἦ
φαίνεται
σ' εσένα
ὅτι εἶναι δυνατό
να υπάρχει
ἀκόμη
και
να μην ἔχει <ἤδη> καταλυθεῖ
εκείνη
η πόλη,
στην οποία
τυχόν
οι δικαστικές αποφάσεις
δεν ἔχουν καμμία ἰσχύ,
ἀλλὰ
ακυρώνονται
και
καταργούνται
ἀπὸ ἀπλοῦς πολίτες;

Τί Τί
ἐροῦμεν, θα πούμε,
ὦ Κρίτων, Κρίτωνα,
πρὸς ταῦτα σ' αυτά
καὶ και
ἄλλα σε άλλα
τοιαῦτα; τέτοια <ερωτήματα>;

Πολλὰ γὰρ Γιατί πολλά
ἂν ἔχοι θα μπορούσε
εἰπεῖν να πει
τις, κάποιος,
ἄλλως τε καὶ και ιδιαίτερα
ρήτωρ, <ένας> ρήτορας,
ὑπὲρ τούτου υπέρ αυτού
τοῦ νόμου του νόμου (/υπερασπιζόμενος αὐτὸν τον νόμου),
ἀπολλυμένου που κινδυνεύει να καταλυθεῖ,
ὃς ο οποίος
προσάττει προστάζει
εἶναι να εἶναι
κυρίας ἐγκυρες (/να υπερισχύουν, να εἶναι ανώτατες από τα πάντα)
τὰς δίκας οι αποφάσεις
τὰς δικασθείσας. που ἔχουν ληφθεῖ από το δικαστήριο (/οι δικαστικές αποφάσεις).

Ἦ Ἦ
ἐροῦμεν θα πούμε
πρὸς αὐτούς σ' αυτούς
ὅτι ὅτι:
« Ἦ γὰρ πόλις «Ἦ πόλη <μας> πράγματι

ἡδίκηει	αδικούσε
ἡμᾶς	εμάς
καὶ	και
οὐκ	δεν
ἔκρινεν	έκρινε
ὀρθῶς	σωστά
τὴν δίκην;»	τη δίκη (/δεν έβγαλε σωστή δικαστική απόφαση);»

Ταῦτα	Αυτά,
ἢ	ή
τί	τί <άλλο>
ἐροῦμεν;	θα πούμε;